ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 2024: Μ-Λ ΚΚΕ-Έξω από την ΕΕ

Το Μ-Λ ΚΚΕ συμμετέχει με δικό του ανεξάρτητο ψηφοδέλτιο στις ευρωεκλογές της 9ης Ιουνίου. Συμμετέχουμε για να προβάλουμε και να διαδώσουμε, όσο μακριά μπορεί να φτάσει η φωνή μας, τη θέση «Έξω η Ελλάδα από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ». Η προβολή και διάδοση της θέσης αυτής ανταποκρίνεται πλήρως στα πραγματικά, άμεσα και μακροπρόθεσμα συμφέροντα της χώρας και της μεγάλης πλειοψηφίας του εργαζόμενου λαού της πατρίδας μας.

Οι πολιτικοί εκπρόσωποι της ντόπιας οικονομικής ολιγαρχίας και των ξένων συνεταίρων, προστατών και κηδεμόνων της ισχυρίζονταν ανέκαθεν πως, χάρη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη, η Ελλάδα έγινε τάχα «ισχυρή δύναμη» στην Ευρώπη. Αυτή η πατριδοκάπηλη και απατηλή διαβεβαίωση γνώρισε παταγώδη διάψευση όλα τα προηγούμενα χρόνια, ειδικά όταν στη χώρα μας επιβλήθηκαν διαδοχικά τα τρία εξοντωτικά αντιλαϊκά μνημόνια. «Εφαρμοστικοί» νόμοι που ψηφίστηκαν «αδιάβαστοι» στη Βουλή και αλλεπάλληλα διατάγματα που εκδόθηκαν τότε, εξακολουθούν και σήμερα να ισχύουν και ακόμα να επεκτείνονται από την κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, λειτουργώντας συσσωρευτικά και σαρώνοντας ό,τι υπολείμματα δικαιωμάτων απέμειναν.

Πρωταγωνιστικό ρόλο στην εφαρμογή των μνημονίων, όπως είναι σε όλους γνωστό, διαδραμάτισε η ΕΕ και οι κυρίαρχες σ' αυτήν γαλλογερμανικές δυνάμεις, σε συγχορδία με τις ΗΠΑ. Με εκτελεστικά όργανα τις ελληνικές κυβερνήσεις-υπηρέτες της οικονομικής ολιγαρχίας, που λυμαίνεται τον τόπο από κοινού με τους ιμπεριαλιστές επικυρίαρχους «εταίρους» της Ελλάδας.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη διαφημίζει ότι θα συνεχίσει «τολμηρά» το «μεταρρυθμιστικό» έργο της. Αυτοπαρουσιάζεται ως εγγυητής της «σταθερότητας», ενώ επικρίνει κάθε αμφισβήτηση της πολιτικής της ως «επιστροφή στη χρεοκοπία». Στην πράξη, το «μεταρρυθμιστικό» έργο που αναπτύχθηκε κάτω από τη διακυβέρνηση της ΝΔ, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η επιστροφή και αναπαραγωγή με ορισμένους νέους όρους (πανδημία, πολεμική εμπλοκή) του καθεστώτος και των ημερών της χρεοκοπίας. Εκεί οδηγεί η αντικοινωνική, αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική της ΝΔ, απ' την πρώτη στιγμή που ανέκτησε ξανά τα ηνία και την κουτάλα της εξουσίας.

Η επάνοδος της ΝΔ στην εξουσία, ήταν συνέπεια της μεγάλης απογοήτευσης πλατειών λαϊκών μαζών, καθήλωσης και υπονόμευσης του λαϊκού κινήματος και διάψευσης των, αβάσιμων κατά τα άλλα, προσδοκιών που προηγούμενα πολλοί έτρεφαν. Τέτοιες προσδοκίες τις έκανε θρύψαλα και τις καταθρυμμάτισε η οικτρή αντιλαϊκή πολιτική της ψευδεπίγραφης «αριστεράς» του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή η δήθεν αριστερά έστρωσε πράγματι διάπλατα τον δρόμο και φούσκωσε τα πανιά της ΝΔ,

δρομολογώντας ένα νέο κύκλο επιστροφής της Δεξιάς, αναπαραγωγής και εδραίωσης της εξουσίας της. Ύστερα από το διαβόητο –όσο και επίπλαστο– 41%, που έκτοτε κραδαίνει σαν εκφοβιστικό τρόπαιο ο Μητσοτάκης και τα φιλοκυβερνητικά παπαγαλάκια, η ΝΔ ανενόχλητη και στην ουσία χωρίς καμιά αντιπολίτευση στα έδρανα του Κοινοβουλίου επέδραμε κυριολεκτικά εναντίον του λαού. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη ποδοπάτησε αλαζονικά τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες των εργαζομένων και της νεολαίας. Έκανε την αστυνομοκρατία, τις σκευωρίες, τις υποκλοπές και τις παρακολουθήσεις «κανονικότητα», επέβαλε ασφυκτικό έλεγχο και φίμωτρο στην ενημέρωση και κατέστειλε βίαια τις αντιστάσεις, απογείωσε την πολιτική της υποτέλειας και της ευρω-αμερικανοδουλείας.

Μετά από 5-6 χρόνια κατεδάφισης, που η κυβερνητική προπαγάνδα τα παριστάνει σαν χρόνια αναδημιουργίας και ανάπτυξης της χώρας, η πραγματικότητα παραμένει εντελώς διαφορετική.
Η Ελλάδα είναι σήμερα η δεύτερη φτωχότερη χώρα της ΕΕ μετά τη Βουλγαρία και η φτωχότερη στην Ευρωζώνη.
Το χρέος αντί να μειωθεί αυξάνεται.
Η κρίση υποβόσκει και χτυπά ξανά την ελληνική κοινωνία σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής.
Η ακρίβεια κατατρώει το πενιχρό εισόδημα κάθε λαϊκού νοικοκυριού. Με πετσοκομμένους μισθούς και συντάξεις πείνας, με τα νοίκια στα ύψη, τη φορομπηξία και τους πλειστηριασμούς στην ημερήσια διάταξη, η ανέχεια απλώνεται και οι δοκιμασίες των πλατιών λαϊκών μαζών μεγαλώνουν.
Η «ατομική ευθύνη» μετατράπηκε σε άλλοθι και πρόσχημα για τη συντριβή των συλλογικών διεκδικήσεων.
Το έγκλημα των Τεμπών αποκάλυψε τραγικά όχι μόνο τις κυβερνητικές ευθύνες και την προκλητική επιχείρηση συγκάλυψης αλλά και τις βαριές συνέπειες της ιδιωτικοποίησης και του ξεπουλήματος των δημοσίων αγαθών και υποδομών, στις μεταφορές, στα τραίνα, τα λιμάνια, τη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ, το νερό…
Τα περιβαλλοντικά προβλήματα χτυπούν κόκκινο. Η ασύδοτη εγκατάσταση ανεμογεννητριών πλήττει ολόκληρες περιοχές. Οι πλημμύρες αλληλοδιαδέχονται τις πυρκαγιές και τις προηγούμενες καταστροφές ακολουθούν οι επόμενες. Οι κάτοικοι βυθισμένων στα λασπόνερα χωριών του Θεσσαλικού κάμπου, αβοήθητοι και ολότελα απροστάτευτοι, ζουν σε διαρκή εφιάλτη.
Ο Πολιτισμός μπήκε στο στόχαστρο και τα ιστορικά μνημεία της χώρας, μαζί και ο Παρθενώνας, ευτελίζονται.
Το δημόσιο σύστημα υγείας καταρρέει, το ΕΣΥ διαλύεται.
Η δυσπιστία προς την τυφλή Δικαιοσύνη γενικεύεται.
Η «τάξη και ασφάλεια» βασιλεύουν, με δολοφονίες Ρομά, με γυναικοκτονίες ακόμη και έξω από αστυνομικά τμήματα, με τα δελτία ειδήσεων να έχουν γίνει δελτία καθημερινής παρουσίασης κάθε μορφής εγκλημάτων.
Η σκανδαλώδης διακυβέρνηση εκτρέφει τη διαφθορά και πιστοποιεί τη βαθειά και αγιάτρευτη σήψη του συστήματος.
Ο αγώνας του φοιτητικού κόσμου ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια και τους εντεινόμενους

ταξικούς φραγμούς στη Δημόσια Εκπαίδευση έβαλε παρακαταθήκες μαζικής αντίστασης στην ασκούμενη πολιτική, ενώ οι αγροτικές κινητοποιήσεις έφεραν ξανά στο προσκήνιο τις καταστροφικές για τη φτωχομεσαία αγροτιά επιπτώσεις της ένταξης και της παραμονής στην ΕΕ.

Από την ανιστόρητη και παραληρηματική διακήρυξη Μητσοτάκη στο αμερικανικό κογκρέσο για τη «σωστή πλευρά της ιστορίας» ως τη μετατροπή της ελληνικής επικράτειας από το ένα ως το άλλο άκρο σε αμερικανονατοϊκή βάση και τη συνακόλουθη επικίνδυνη και τυχοδιωκτική ελληνική εμπλοκή στους πολεμικούς νατοϊκούς σχεδιασμούς, οδηγός της κυβερνητικής πολιτικής είναι τα ιμπεριαλιστικά κελεύσματα. Παζάρια με την Τουρκία, εκχωρήσεις ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων και εγκατάλειψη της Κύπρου στους σχεδιασμούς της οριστικής διχοτόμησης. Αντιμεταναστευτικό όργιο, όπως επιτάσσει η πολιτική της Ευρώπης-φρούριο, με τους φράκτες και τις επαναπροωθήσεις να δίνουν πρόσθετη τροφή στο φασισμό και την εθνοκάπηλη ακροδεξιά, οδηγώντας σε ανείπωτες τραγωδίες-μαζικά εγκλήματα, όπως της Πύλου.
Τέτοιου είδους είναι τα «επιτεύγματα» διακυβέρνησης του Μητσοτάκη.
Την ίδια στιγμή, η οικονομία της ΕΕ στο σύνολό της κινείται με αγκομαχητά. Οι κυριότερες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, Γερμανία και Γαλλία, ποδηγετημένες από τις ΗΠΑ και σε ρήξη και αντιπαράθεση με Ρωσία και Κίνα, βλέπουν τις οικονομίες τους να καταβυθίζονται μέσα στις νέες συνθήκες γεωστρατηγικών ανακατατάξεων, όξυνσης των ανταγωνισμών και κλιμάκωσης της κούρσας των εξοπλισμών και των πολέμων.

Το γενικό τέλμα στο οποίο παραδέρνει η Ευρωπαϊκή οικονομία δεν μπορούν να το αντιρροπήσουν τα ξέφρενα εξοπλιστικά προγράμματα, ενώ αυξάνονται διαρκώς οι δαπάνες χρηματοδότησης των πολέμων. Τόσο στην Ουκρανία όσο και στη Μ. Ανατολή, στον πόλεμο σφαγής και γενοκτονίας που διεξάγει ο ισραηλινός φασισμός εναντίον του αδούλωτου λαού της Παλαιστίνης, για τον οποίο περισσεύουν τα «ανθρωπιστικά» κροκοδείλια δάκρυα των ΗΠΑ-ΕΕ.

Σ’ ένα τέτοιο έδαφος εκδηλώθηκαν μαζικά κινήματα ενάντια στην εντεινόμενη φτωχοποίηση και πρόσφατα πανευρωπαϊκός αγροτικός ξεσηκωμός σ’ όλες τις χώρες της ΕΕ, που αντιμετωπίστηκαν με συνδυασμό καταστολής και παραπλανητικών εκτονωτικών υποσχέσεων.
Η αλληλεγγύη στον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού ποινικοποιήθηκε, εκδηλώσεις συμπαράστασης κηρύχτηκαν παράνομες, απαγορεύτηκαν και χτυπήθηκαν και το ίδιο έγινε με το κύμα των φοιτητικών κινητοποιήσεων που επεκτάθηκαν, μετά τα αμερικανικά, στα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια καταγγέλλοντας τη γενοκτονία.

Οι κυρίαρχες εκμεταλλεύτριες τάξεις και οι κυβερνήσεις τους στην ΕΕ, με την αντεργατική, ρατσιστική και πολεμοκάπηλη πολιτική που ασκούν, ρίχνουν νερό στο μύλο των κομμάτων της ακροδεξιάς και του φασισμού. Ήδη σε πολλές χώρες της ΕΕ, ακροδεξιοί και φασίστες αναρριχήθηκαν στην εξουσία, συγκυβερνούν και αποτελούν βασικούς ρυθμιστές των πολιτικών εξελίξεων, προδιαγράφοντας μια επικίνδυνη και σκοτεινή περίοδο για την Ευρώπη και τους λαούς της.

Σε πλήρη αντίθεση με την εικονική πραγματικότητα που προβάλλουν στη χώρα μας οι απολογητές

της κυβέρνησης Μητσοτάκη και οι ποικιλώνυμοι θιασώτες του «Μένουμε Ευρώπη», τα γεγονότα μαρτυρούν πως τα πραγματικά εθνικά και λαϊκά συμφέροντα αμετάθετα επιτάσσουν: «Έξω η Ελλάδα από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ».

Ο αγώνας για την εκπλήρωση του σκοπού αυτού είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένος με τον αγώνα για ριζική κοινωνική αλλαγή.
Για την ειρήνη, τη δημοκρατία και την εθνική ανεξαρτησία, για το γκρέμισμα του καθεστώτος της εξάρτησης και της υποτέλειας, για να ανοίξει ο δρόμος στη σοσιαλιστική αναγέννηση της πατρίδας μας.

Πέτρος Κουφοβασίλης
υποψήφιος ευρωβουλευτής του Μ-Λ ΚΚΕ